ΠΩΣ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΔΕΧΘΩ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Πολλοί ψάχνουν νά βροῦν τό σωστό δρόμο, ὁ ὁποῖος θά τούς φέρει στόν Χριστό, συχνά ὅμως πελαγοδρομοῦν σέ κατασκευασμένα ἀπό ἀνθρώπους θρησκευτικά μονοπάτια, τά ὁποῖα καταπονοῦν καί δέν ὁδηγοῦν πουθενά. Ὁ Χριστός εἶπε *«ἦλθον διά νά ἔχωσι ζωήν καί περισσόν (δηλ. ζωή ἐν ἀφθονίᾳ)»* (Ἰωάν. ι΄ 10). Αὐτή τήν ἄφθονη ζωή δέν μποροῦμε νά τήν ἀποκτήσουμε ἔξω ἀπό μιά σωστή σχέσι μέ τόν Χριστό, γιατί μόνον *«ὅστις ἔχει τόν Υἱόν ἔχει τήν ζωήν»* (Α΄ Ἰωάν. ε΄ 12).

Μέσα ἀπό τήν Καινή Διαθήκη βγαίνει ὅτι τρία βήματα θά μᾶς φέρουν στόν Χριστό, τά ἑξῆς: Ἄρνησις τῆς ἁμαρτίας. Πίστις στόν Χριστό. Ὑπακοή στόν Χριστό.

Παραδοχή τῆς ἁμαρτωλότητός μας

Σέ κανένα δέν ἀρέσει αὐτό. Συχνά ὑποστηρίζουμε, ὅτι εἴμαστε καλοί καί ὅπως θέλει ὁ Θεός. Ὅμως, ποιός θά δεχόταν σέ μιά φιλική ἤ οἰκογενειακή συγκέντρωσι, νά παιχτῆ στήν μικρή ὀθόνη τό σήριαλ τῆς ζωῆς μας. Ὅμως, ἄς σκεφτοῦμε, ὅτι ἄν ὁ Χριστός ταπεινώθηκε τόσο ὥστε νά κατέβη στή γῆ καί νά γίνη Σωτῆρας μας, ἐμεῖς δέν πρέπει νά ταπεινωθοῦμε τόσο, ὥστε νά ἀναγνωρίσουμε τήν ἁμαρτωλότητά μας;

Εἴμαστε ἁμαρτωλοί μέ τίς πράξεις μας. *«Πάντες ἥμαρτον καί ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ». «Δέν ὑπάρχει δίκαιος οὐδέ εἷς».*

Εἴμαστε ἁμαρτωλοί ἀπό τήν φύσι μας. *«Ἐκ φύσεως»* βεβαιώνει ὁ Παῦλος, *«εἴμαστε τέκνα ὀργῆς».* Κι ὁ Κύριός μας σαφῶς ἐξήγησε, ὅτι *«ἔσωθεν ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων ἐξέρχονται οἱ διαλογισμοί οἱ κακοί, μοιχεῖαι... βλέμμα πονηρόν... ὑπερηφάνεια κ.λπ.».*

Εἴμαστε ἁμαρτωλοί μέ τήν ζωή μας. Ἡ ἀπιστία, εἶναι ἡ χειρότερη στάσις καί διαγωγή τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στόν Θεό. *«Ὅστις πιστεύει εἰς Αὐτόν (δηλ. τόν Χριστό) δέν κρίνεται, ὅστις ὅμως δέν πιστεύει εἶναι ἤδη κεκριμένος, διότι δέν ἐπίστευσεν εἰς τό ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ».* Ἡ σωστή ἀντιμετώπισις τοῦ θέματος ΑΜΑΡΤΙΑ εἶναι: Πρῶτον ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἁμαρτωλότητός μας. Τό ἑπόμενο εἶναι ἡ μετάνοια καί ἡ ἐξομολόγησις. Νά γυρίσουμε μιά νέα σελίδα στή ζωή μας. Νά προσπαθήσουμε νά βελτιωθοῦμε κατά τό ἅγιο θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Πίστις εἰς τόν Χριστόν

Νά πιστέψουμε, ὅτι ὁ Χριστός πέθανε γιά μᾶς. Τό ἀγγελικό μήνυμα, τό ὁποῖο ἀκούσθηκε μέ τήν γέννησι τοῦ Χριστοῦ ἦταν: *«Σήμερον ἐγεννήθη εἰς σᾶς ἐν πόλει Δαυΐδ Σωτήρ, ὅστις εἶναι Χριστός Κύριος».* Ἦλθε νά γίνη Σωτήρας τῶν ἁμαρτωλῶν. Ὁ Ἴδιος εἶπε, *«ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νά ζητήση καί νά σώση τό ἀπολωλός».*

Ὁ Κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος στήν πρώτη του ἐπιστολή μέ πολλή σαφήνεια ὁμιλεῖ γιά τό ἀπολυτρωτικό ἔργο τοῦ Χριστοῦ: Ὁ Χριστός *«τάς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐβάστασε ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπί τοῦ ξύλου»* καί *«ὁ Χριστός ἔπαθε διά τάς ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος ὑπέρ τῶν ἀδίκων, διά νά φέρη ἡμᾶς πρός τόν Θεό».* Δηλαδή πέθανε γιά τίς ἁμαρτίες μας καί στή θέσι μας.

Ὁ ἀπολυτρωτικός θάνατος τοῦ Χριστοῦ στό Σταυρό, εἶναι ΤΟ ΘΕΜΑ ὁλοκλήρου τῆς Ἁγίας Γραφῆς. *«Πάντες ἡμεῖς ἐπλανήθημεν ὡς πρόβατα· ἐστράφημεν ἕκαστος εἰς τήν ὁδόν αὐτοῦ. Καί ὁ Κύριος ἔθεσεν ἐπ' αὐτόν τήν ἀνομίαν πάντων ἡμῶν».*

Τό *«τετέλεσται»* Του στόν Γολγοθᾶ, Τόν κατέστησε δικαιωματικά τόν *«ἕναν (Μοναδι-*

κό) μεσίτη Θεοῦ καί ἀνθρώπων». Ἡ καρδιά τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι: *«Χριστός ἀπέθανεν διά τάς ἁμαρτίας ἡμῶν κατά τάς Γραφάς».*

Αὐτό πρέπει νά πιστέψουμε, μέσα ἀπό ὅλη τήν καρδιά μας μέ ὅλη τήν δύναμι τοῦ εἶναι μας. Ἔστω κι ἄν ἡ προσευχή μας εἶναι: *«Πιστεύω Κύριε, βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ μου».* Ὁ Θεός θά μᾶς δεχθεῖ.

Ὑπακοή στόν Χριστό

Ἀφοῦ δεχθεῖ κάποιος, ὅτι εἶναι ἁμαρτωλός καί μετανοήσει· ἀφοῦ πιστέψει στό πρόσωπο καί τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ, τί ἄλλο χρειάζεται; Χρειάζεται νά κάμη τό βῆμα, νά ἔλθη στό Χριστό. Τό πῶς γίνεται αὐτό μᾶς τό περιγράφει ὁ ἀγαπημένος μαθητής Του στήν Ἀποκάλυψι γ΄ 20.

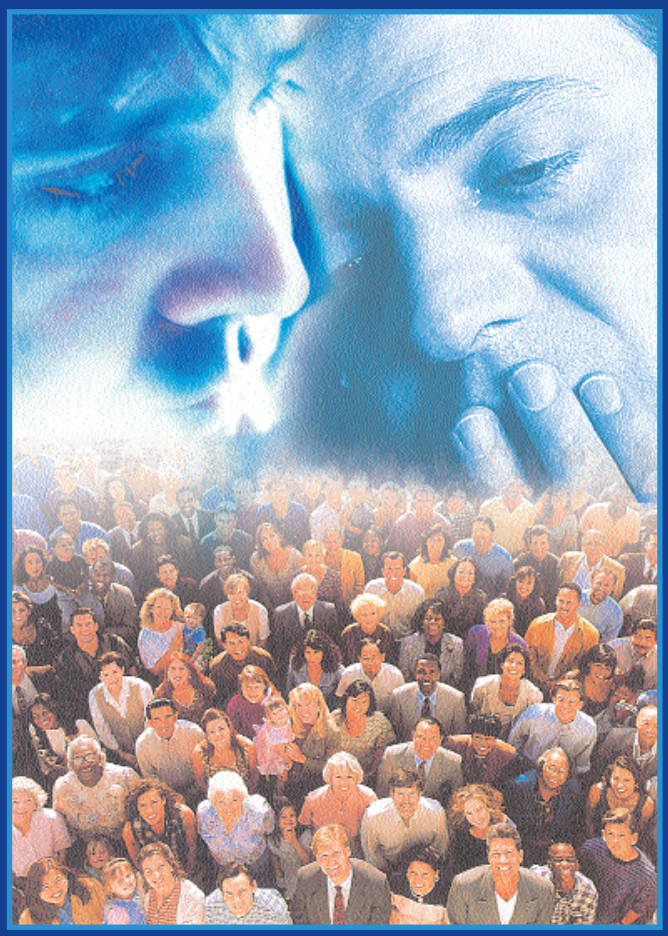
«Ἰδού ἵσταμαι ἐπί τήν θύραν καί κρούω. Ἐάν τῆς φωνῆς μου τίς ἀκούση καί ἀνοίξη τήν θύρα, θά εἰσέλθω πρός αὐτόν καί θά δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καί αὐτός μετ' Ἐμοῦ».

Στό διάσημο πίνακα τοῦ Χόλμαν Χάντ, πού τόν ἐμπνεύσθηκε ἀπό αὐτήν τήν εἰκόνα τῆς Ἀποκαλύψεως, ὁ Χριστός στέκεται καί κτυπᾶ. Δέν ξεκλειδώνει τήν πόρτα. Δέν βιάζει τόν ἁμαρτωλό νά τόν δεχθῆ. Περιμένη ἐλεύθερα ὁ ἁμαρτωλός νά Τοῦ ἀνοίξη καί νά ὑποταχθῆ στό *«Νόμο τῆς πίστεως».* Γι' αὐτό καί αὐτή τήν ἀπόφασι τήν παίρνει μόνος του ὁ ἄνθρωπος. Ἐκεῖνος μόνο προειδοποίησε: *«Ὅστις θέλει νά ἔλθη ὀπίσω μου, ἄς ἀπαρνηθῆ τόν ἑαυτό του καί ἄς σηκώση τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἄς μέ ἀκολουθῆ».* Ἀναγνώρισις τῆς ἁμαρτωλότητος χωρίς μετάνοια εἶναι ἔργο ἡμιτελές. Μετάνοια χωρίς ὑποταγή στή ζωή τῆς πίστεως εἶναι ἔργο χωρίς συνέχεια.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὁμολογοῦσε: *«Ζῶ ἐν τῇ πίστει τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅστις ΜΕ ἠγάπησε καί παρέδωκεν ἑαυτόν ὑπέρ ΕΜΟΥ».* Ὁ Χριστός μᾶς ἀγάπησε. Ἔκαμε ἔργο θαυμαστό γιά μᾶς καί τώρα μᾶς προσκαλεῖ: *«Ἔλθετε πρός Με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι καί ἐγώ θά σᾶς ἀναπαύσω».*

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ: 210 92 14 820, www. eptalofos.com.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ



ΠΩΣ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΔΕΧΘΩ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ